În psalmi (II)

Studiul 9, Trimestrul 2, 24-30 Mai, 2025

Sabat după-amiază, 24 Mai

De memorat:

"Te laudă popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laudă. "Se bucură neamurile şi se veselesc, căci Tu judeci popoarele cu nepărtinire şi povăţuieşti neamurile pe pământ. – Psalmii 67:3,4

Isaia 2: 2 - „Se va întâmpla în scurgerea vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el.”

Dintre ruinele lui Iuda și Israel, urmează să se ridice o Împărăție și un popor care va fi înălțat mai presus de națiuni.

De asemenea, profetul Daniel declară clar: „... Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.” Dan. 2:44.

Rețineți că Împărăția despre care vorbește Daniel trebuie să fie stabilită „în vremea acestor împărați”, nu după vremea lor. Ba mai mult, rețineți că tocmai această Împărăție (biserica purificată) este cea care sfărâmă chipul. În această Împărăție care vine (biserica „curățată”, purificată) „se vor aduna popoarele” (Gen. 49:10 KJV).

Când sediul Evangheliei este astfel stabilit, atunci devine sigur că lucrarea va fi finalizată fără întârziere. Evanghelia lui Hristos atunci va culege o recoltă bogată, iar mulțimile convertite, în loc să-și facă din plugurile lor cosoare și instrumente pentru a ucide ființe umane, vor face din sulițele și săbiile lor unelte agricole – în loc să lucreze pentru a ucide, vor face agricultură pentru a produce hrană.

Duminică, 25 Mai

Un ajutor foarte prezent în necazuri

Ce mesaj de speranță putem extrage din Psalmul 46, în mijlocul agitației vieții de acum și știind ce se va abate asupra pământului în marea luptă din zilele sfârșitului?

Cea mai înfricoșată amenințare adresată vreodată muritorilor este cuprinsă în a treia solie îngerească. Este un păcat groaznic acela care atrage mânia lui Dumnezeu neamestecată cu milă. Oamenii nu trebuie să fie lăsați în întuneric cu privire la această problemă importantă; avertizarea împotriva acestui păcat trebuie dată lumii înainte de venirea judecăților lui Dumnezeu, pentru ca toți să cunoască ce îi așteaptă și să aibă posibilitatea de scăpare. Profetul declară că primul înger își face cunoscută vestirea “oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”. Avertizarea îngerului al treilea, care face parte din aceeași întreită solie îngerească, trebuie să fie larg răspândită. În profeție este prezentată ca fiind vestită cu glas tare de un înger zburând prin mijlocul cerului, care va atrage atenția lumii. [(Vezi note suplimentare.)] TV 449.2

Toată creștinătatea se va împărți în două clase cu privire la această problemă — aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus și aceia care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei. Cu toate că biserica și statul își vor uni puterea pentru a-i constrânge pe “toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi” (Apocalipsa 13, 16) ca să primească “semnul fiarei”, poporul lui Dumnezeu nu-l va primi. Profetul de pe Patmos vede cum “pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei”, cântând cântarea lui Moise și a Mielului. (Apocalipsa 15, 2-3.) TV 450.1

"Printr-o crăpătură în nori strălucește o stea a cărei strălucire este de patru ori mai mare în contrast cu întunericul. Ea vorbește despre speranță și bucurie pentru cei credincioși, dar despre severitate și mânie pentru cei care încalcă legea lui Dumnezeu. Cei care au sacrificat totul pentru Hristos sunt acum în siguranță, ascunși ca în taina pavilionului Domnului. Au fost testați, iar în fața lumii și a celor care disprețuiesc adevărul și-au arătat fidelitatea față de Cel care a murit pentru ei. O schimbare minunată a avut loc asupra celor care și-au păstrat integritatea chiar în fața morții. Ei au fost brusc eliberați de tirania întunecată și teribilă a oamenilor transformați în demoni. Fețele lor, atât de palide, neliniștite și posomorâte în ultima vreme, strălucesc acum de uimire, credință și dragoste. Vocile lor se ridică în cântece triumfătoare: "Dumnezeu este refugiul și tăria noastră, un ajutor foarte prezent în necazuri. De aceea nu ne vom teme, chiar dacă pământul va fi îndepărtat și chiar dacă munții vor fi duși în mijlocul mării; chiar dacă apele ei vor răcni și se vor tulbura, chiar dacă munții se vor scutura de umflarea ei." Psalmul 46:1-3." Întunericul dinaintea zorilor 48.1

Luni, 26 Mai

Speranță, în toiul agitației

Ce ne spune Ieremia 4:23-36 despre soarta acestei lumi, cel puțin până când vor fi „un cer nou și un pământ nou” (Apocalipsa 21:1)?

Acțiunea proiectată aici în panorama judecăților iminente ale lui Dumnezeu peste țara vechiului Israel din cauza răzvrătirii sale în adevăratul sens al cuvântului nu poate fi limitat numai la această țară. Pur și simplu, nu se poate în alte cuvinte să fie limitată, după cum gândesc unii pentru a semnifica că numai țara poporului lui Dumnezeu va fi lăsată „pustie” și „goală”,– fără lumină și fără păsări sau animale sau locuitori – și restul pământului lăsat să se bucure de toate aceste binecuvântări. Dimpotrivă, Scriptura trebuie să fie acceptată exact cum se citește, arătând că tot pământul va avea de suferit același destin. În vederea acestui fapt, prin urmare, termenul „pământ” în mod evident nu se poate interpreta așa cum au făcut unii, că semnifică „țara” – numai Palestina.

De asemenea, când vechiul Israel a fost cucerit de națiuni, munții și dealurile nu au fost zguduite și „clătinate”, cetățile nu au fost complet pustiite și nici nu au fost lăsate fără locuitori, păsările nu au fost obligate să zboare din țară și țara nu a fost lăsată în întuneric. De aceea, în mod evident, risipirea Iudeilor, nici pe departe nu a putut împlini profeția din Ieremia 4,23-28. De aceea, în mod necesar, pământul trebuie să fie din nou ca în prima zi a Creațiunii, „pustiu și gol” Gen.1,2. Și la fel cum atunci „peste fața adâncului de ape era întuneric..” la fel trebuie să fie din nou.

Din paragrafele precedente, vedem că în timp ce primele douăzeci și două de versete din Ieremia 4 vorbesc împotriva nelegiuirii vechiului Israel, versetele de la douăzeci și trei până la douăzeci și șapte sunt ca niște paranteze, și declară pustiirea pământului și nimicirea tuturor nelegiuiților, oriunde ar fi. Prin omiterea versetele parantetice, continuitatea gândului se alătură:

„Căci poporul Meu este nebun, nu Mă cunoaşte; sunt nişte copii fără minte şi lipsiţi de pricepere; sunt meşteri să facă răul, dar nu ştiu să facă binele.....Din pricina aceasta, pământul va fi în jale, şi cerurile sus vor fi întunecate; căci Eu am zis, am hotărât lucrul acesta, şi nu-Mi pare rău de el, nu Mă voi întoarce.” Ieremia 4,22.28. KJV

Cu gândul astfel închegat, reiese faptul că în versetul douăzeci și opt „Din pricina aceasta, ţara este în jale, şi cerurile sus sunt întunecate” pronumele „aceasta” are de-a face cu antecedentul derivat „răutate” în versetele dinainte de gândul parantetic. De aceea, versetele 23-27 rămân introduse între paranteze doar pentru a arăta că la fel cum Dumnezeu nu a scuzat poporul Său din vechime pentru nelegiuirea sa, în același fel, El nu va scuza lumea de astăzi, ci va trata la fel fiecare păcat, fie că este practicat în biserică sau în lume. Pe scurt, Domnul spune poporului Său Israel: Pentru o răutate ca și a ta, „pământul va fi în jale, şi cerurile sus vor fi întunecate.” Mă voi gândi prin urmare să te scuz pe tine?

Marţi, 27 Mai

Sub picioarele Lui

Ce se spune în Psalmii 47:1-4 despre locul nostru, în final, în împărăția lui Hristos?

Is. 41:1, 2: „Tăceţi, ostroave, şi ascultaţi-Mă! Să-şi învioreze popoarele puterea, să înainteze, şi să vorbească! Să ne apropiem şi să ne judecăm împreună. Cine a ridicat de la răsărit pe acela pe care, în neprihănirea Lui, îl cheamă să calce pe urmele Lui? Cine îi supune neamuri şi împăraţi? Cine le face sabia praf, şi arcul o pleavă luată de vânt?”.

A-și reînnoi puterea înseamnă a îndepărta păcatul și a se apropia de Dumnezeu înseamnă a învăța de la El. După ce au făcut aceasta sunt invitați să vină la judecată. Popoarele vor tăcea până la acel timp și apoi vor spune: „Veniţi, haidem să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne înveţe căile Lui, şi să umblăm pe cărările Lui! Căci din Sion va ieşi Legea, şi din Ierusalim Cuvântul Domnului”, Mica 4:2.

Lucrarea noastră este de a pregăti calea Domnului pentru strângerea popoarelor.

Compară 1 Tesaloniceni 4:13-17 cu Zaharia 14:4 și observă unde va sta Domnul Isus. Care sunt cele două aspecte ale suveranității supreme a lui Hristos asupra acestei lumi?

Zah. 14: 2 – „ Atunci voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jefuite, și femeile, batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie, dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvârșire din cetate."

Având în vedere faptul că Ierusalimul trebuie să fie protejat de un zid de foc (Zah. 2: 5), în timp ce casa lui Iuda domnește acolo, este cert că războiul descris aici trebuie să aibă loc înainte ca, casa lui Iuda să fie stabilită. În acel război națiunile vor învinge pe conducătorii Țării Făgăduinței. Atunci este vremea când casa lui Iuda începe să fie stabilită.

În timp ce națiunile în război asediază cetatea, jefuiesc casele și fac rău femeilor, ele nu sunt în niciun caz națiuni drepte, dar din moment ce nu toți locuitorii sunt duși în robie și, deoarece nu toți locuitorii din cetatye sunt tăiați, aceasta trebuie să însemne că cei răi sunt luați iar cei drepți sunt lăsați pentru a se uni cu casa lui Iuda.

Zah. 14: 3, 4 – „Ci Domnul Se va arăta și va lupta împotriva acestor neamuri, cum S-a luptat în ziua bătăliei. Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe Muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; Muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miazănoapte, iar jumătate, spre miazăzi."

Când Ierusalimul de azi, va cădea, picioarele Domnului vor sta pe Muntele Măslinilor și acolo se va face o vale foarte mare; aceasta vrea să spună că va îndepărta obstacolele și piedicile și astfel se va pregăti țara pentru întoarcerea poporului Său. Atunci cele scrise de profeția din Zaharia 10: 8 - că Domnul va „fluera" pentru poporul Său – își va găsi împlinirea.

Zah. 14: 5 – „ Veți fugi atunci în valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde până la Ațel; și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pământ de pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Și atunci va veni Domnul Dumnezeul meu, și toți sfinții, împreună cu El!"

Deschizând astfel calea pentru reînființarea casei lui Iuda, poporul Său, care dinainte au fost informați despre aceasta prin Adevărul prezent, vor fugi în valea unde stau picioarele Domnului. Vor fugi atât de repde ca și cum ar fugi de un cutremur; și toți sfinții îi vor urma. Există mai multe fapte în această scriptură în sine care dovedesc că acest eveniment este premilenar: (1) Rețineți că picioarele Domnului stau pe munte în ziua războiului în care Ierusalimul este luat de națiunile nelegiuite. (2) Cei care fug în vale nu coboară din Cer. (3) Nu pot fi cei răi pentru că nu fug de Domnul, ci fug la El, unde stau picioarele Lui. (4) Toți sfinții îi urmează. „Scrieri Timpurii", pag. 75, face o dublă aplicare a acestei scripturi, una post milenară.

Miercuri, 28 Mai

Vin și sânge

Studiază Psalmul 75, apoi Matei 26:26-29 și Apocalipsa 14:7-12. Ce anume contează la judecată?

"„Voi, toţi cei însetaţi, veniţi la ape, chiar şi cel ce n-are bani! Veniţi şi cumpăraţi bucate, veniţi şi cumpăraţi vin şi lapte, fără bani şi fără plată!" – Isaia 55:1

Ce este vinul și laptele? Vom vorbi mai întâi despre vin. În timp ce apa este bogată în oxigen, vinul este bogat în fier. Cu absența fierului în sistem, oxigenul nu ar avea nici o valoare esențială în corpul uman, deoarece fierul este trenul cu ajutorul căruia oxigenul este transportat în anatomia umană. Din momentul în care oxigenul intră în plămâni, forța fierului ia elementul și îl transportă în tot sistemul. Astfel, orice reprezintă fierul, fără el, apa (viața) nu ar avea importanță, la fel cum apa fără vin (ca simbol) ar fi nefolositoare. Vinul reprezintă sângele lui Hristos. Astfel, apa este folosită în legătură cu cina Domnului; un simbol al sângelui vărsat al lui Hristos. Dacă vrei să ai viață veșnică (apă), trebuie să ai de asemenea sângele lui Hristos (vin), deoarece una nu ar avea niciun folos fără cealaltă. Vedem din nou că niciun alt articol, substanță sau element pământesc nu ar fi putut fi folosit pentru a reprezenta sângele lui Hristos.

„Marele păcat adus Babilonului este că ”a făcut toate națiunile să bea din vinul mâniei curviei sale". Acest pahar de beție pe care îl prezintă lumii reprezintă doctrinele false pe care le-a acceptat ca rezultat al legăturii sale ilegale cu cei mari de pe pământ. Prietenia cu lumea îi corupe credința și, la rândul ei, ea exercită o influență corupătoare asupra lumii, învățând doctrine care sunt opuse celor mai clare afirmații ale Cuvântului lui Dumnezeu." 4SP 234.2

Joi, 29 Mai

„Ca să se cunoască mântuirea Ta”

Cum te ajută imnul de laudă din Psalmul 67 să înțelegi rolul poporului lui Dumnezeu în cele relatate în Apocalipsa 14:6-12?

"Mă bucur în Domnul că m-a întărit și m-a binecuvântat în mod minunat și că am putut aduce mărturia pe care mi-a dat-o El să o aduc. Vedem nevoia de mai mulți lucrători devotați. Rugăciunea ar trebui să plece de pe buze neîntinate pentru ca Dumnezeul secerișului să ridice lucrători pentru o răspândire mai mare a lucrării creștine. Secerișul lumii trebuie să fie cules prin colaborarea agențiilor cerești cu agențiile umane. În măsura în care agenția crește sub supravegherea mesagerilor sfinți din cer, va fi amploarea recoltei culese." 7LtMs, Lt 3, 1891, par. 4

“I saw another angel come down from heaven, having great power; and the earth was lightened with his glory. And he cried mightily with a strong voice, saying, Babylon the great is fallen, is fallen, and is become the habitation of devils, and the hold of every foul spirit, and a cage of every unclean and hateful bird.” “And I heard another voice from heaven, saying, Come out of her, My people, that ye be not partakers of her sins, and that ye receive not of her plagues.” Revelation 18:1, 2, 4. GC 603.1

“După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare și a zis: ‘A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;’” “Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: ‘Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!’” (Apocalipsa 18, 1.2.4.) TV 603.1

Acest pasaj din Scriptură arată înainte, către o vreme când vestirea căderii Babilonului, adusă de cel de al doilea înger din Apocalipsa capitolul 14 (Versetul 8), trebuie repetată cu adăugarea mențiunii referitoare la stricăciunile care au intrat în diferite organizații care constituie Babilonul, de când a fost dată pentru prima oară solia, în vara anului 1844. Este descrisă aici o stare grozavă în lumea religioasă. Cu fiecare respingere a adevărului, mințile oamenilor se vor întuneca mai mult, inimile lor se vor împietri și mai tare, până când vor fi zăvorâte într-o împietrire necredincioasă. Sfidând avertismentele pe care Dumnezeu le-a dat, ei vor continua să calce în picioare unul dintre preceptele Decalogului, până când vor ajunge să-i prigonească pe aceia care-l socotesc sfânt. Hristos este batjocorit prin disprețul pus asupra Cuvântului și poporului Său. Când învățăturile spiritismului sunt primite de biserici, opreliștea impusă inimii firești este îndepărtată, iar mărturisirea religiei va deveni o mantie care ascunde cele mai josnice nelegiuiri. Credința în manifestările spiritiste deschide ușa pentru duhurile amăgitoare și pentru învățăturile demonilor și în felul acesta influența îngerilor răi va fi simțită în biserici. TV 603.2

Despre cetatea Babilon, la vremea când s-a scos în evidență în această profeție, s-a spus: “Păcatele ei s-au îngrămădit, și au ajuns până la cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirea ei”. (Apocalipsa 18, 5.) Ea a umplut măsura nelegiuirii ei și distrugerea este gata să cadă peste ea. Dar Dumnezeu are încă un popor în Babilon și, înainte de căderea judecăților Sale, acești credincioși trebuie să fie chemați afară din ea, ca să nu ia parte la păcatele ei și să nu “primească urgiile ei”. De aici mișcarea simbolizată printr-un înger coborând din cer, luminând pământul cu slava lui și strigând cu un glas puternic, făcând cunoscute păcatele Babilonului. În legătură cu solia lui se aude chemarea: “Ieșiți dintrânsa, poporul Meu”. Aceste înștiințări, unite cu solia îngerului al treilea, constituie avertizarea finală, care va fi dată locuitorilor pământului. TV 604.1

O dată ce problema a fost prezentată clar înaintea omului, oricine va călca Legea lui Dumnezeu pentru a asculta de legiuirea omenească primește semnul fiarei; el primește semnul de apartenență față de puterea de care alege să asculte, în loc să asculte de Dumnezeu. Avertizarea din ceruri este aceasta: “Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu turnat neamestecat în paharul mâniei Lui”. (Apocalipsa 14, 9.10.) TV 604.3

Vineri, 30 Mai

Alte gânduri

Acest cântec și marea eliberare pe care el o sărbătorește au făcut o impresie de neșters în memoria poporului evreu. Din veac în veac, el a fost făcut să răsune de către profeții și cântăreții lui Israel, mărturisind că Domnul este tăria și izbăvirea acelora care se încred în El. Acest cântec nu aparține numai poporului iudeu. El arată înainte la nimicirea tuturor vrăjmașilor neprihănirii și la biruința finală a Israelului lui Dumnezeu. Profetul de pe Patmos a privit mulțimea îmbrăcată în haine albe, pe cei care "stăteau biruitori" pe marea de sticlă amestecată cu foc, având "alăutele lui Dumnezeu în mână. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului". (Apocalipsa 15, 2-3.) PP 289.1

"Nu nouă, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă pentru bunătatea Ta, pentru credincioșia Ta!". (Psalmii 115, 1.) Acesta era spiritul de care era pătruns cântecul de eliberare al lui Israel și este spiritul care ar trebui să sălășluiască în inima tuturor acelora care Îl iubesc pe Dumnezeu și se tem de El. Eliberând sufletele noastre de sclavia păcatului, Dumnezeu a lucrat pentru noi o eliberare mai mare decât aceea a evreilor la Marea Roșie. Ca și mulțimea evreilor, noi ar trebui să-L lăudăm pe Domnul cu inima, cu sufletul și cu vocea pentru "lucrările Sale minunate, făcute pentru fiii oamenilor". Cei care cugetă la îndurările cele mari ale lui Dumnezeu și care nu trec cu vederea darurile Sale mai mici se vor încinge cu bucurie și vor cânta Domnului în inimile lor. Binecuvântările zilnice pe care le primim din mâna lui Dumnezeu și, mai presus de toate, moartea ispășitoare a lui Isus, ca să aducă fericirea și cerul la îndemâna noastră, ar trebui să constituie tema unei continue recunoștințe. Ce milă, ce iubire nemărginită ne-a arătat Dumnezeu nouă, unor păcătoși pierduți, legându-ne de El, spre a fi pentru El o comoară deosebită! Ce sacrificiu a făcut Răscumpărătorul nostru, pentru ca noi să putem fi numiți copii ai lui Dumnezeu! Să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru fericita nădejde ce ne-a fost pusă înainte, cuprinsă în marele plan de mântuire, să-L lăudăm pentru moștenirea cerească, cum și pentru bogatele Sale făgăduințe, să-L lăudăm pentru că Isus trăiește ca să mijlocească pentru noi. PP 289.2

"Cine aduce mulțumiri", spune Creatorul, "acela Mă proslăvește". (Psalmii 50, 23.) Toți locuitorii cerului se unesc pentru a-L lăuda pe Dumnezeu. Să învățăm acum cântecul îngerilor, ca să-l putem cânta atunci când ne vom alătura rândurilor lor strălucitoare. Să spunem împreună cu psalmistul: "Voi lăuda pe Domnul cât voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeul meu cât voi fi". (Psalmii 146, 2.) "Te laudă popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laudă". (Psalmii 67, 5.) PP 289.3

Dumnezeu, în providența Sa, i-a dus pe evrei în fortăreața munților înaintea mării, pentru ca El să-și poată manifesta puterea în eliberarea lor și să umilească în mod vădit mândria opresorilor lor. El ar fi putut să-i salveze și pe o altă cale, dar a ales această metodă pentru a le pune la probă credința și a le întări încrederea în El. Poporul era obosit și înspăimântat și totuși, dacă ar fi dat înapoi atunci când Moise i-a spus să înainteze, Dumnezeu nu i-ar fi deschis niciodată calea. "Prin credință au trecut ei Marea Roșie, ca pe uscat”. (Evrei 11, 29.) Coborând până la apă, ei au dovedit că au crezut Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum era rostit de către Moise. Ei au făcut tot ce stătea în puterea lor să facă și numai după aceea, Cel care este tăria lui Israel a despărțit marea pentru a face o cale pentru picioarele lor. PP 290.1

Marea lecție dată aici este pentru toate timpurile. Adesea, viața creștină este înconjurată de primejdii, iar împlinirea datoriei pare greu de adus la îndeplinire. Imaginația întrezărește o iminentă ruină în față și sclavie sau moarte în urmă. Și totuși, vocea lui Dumnezeu rostește în mod clar: “Mergeți înainte”. Noi trebuie să ascultăm de porunca aceasta, chiar dacă ochii noștri nu pot pătrunde prin întuneric și chiar dacă simțim la picioarele noastre valurile reci ale mării. Obstacolele care stau în calea înaintării noastre nu vor dispărea niciodată înaintea unui spirit zăbavnic și îndoielnic. Cel care amână ascultarea, până când fiecare umbră de nesiguranță va dispărea și până când nu va mai fi nici un risc de a da greș sau de a fi înfrânt, nu va asculta niciodată. Necredința șoptește: “Să așteptăm până când sunt date la o parte toate piedicile și până când vom putea vedea în mod clar drumul nostru”; dar credința plină de curaj îndeamnă la înaintare, nădăjduind și crezând totul. PP 290.2

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org